

Цей шум осокара вночі
Безсонно мене по плечі
Зеленим листком торкає
Було життя — і немає
Як шум осокара вночі

Цей шум осокара зрідні
В дитинстві шумів він мені
І нині торкає в тривозі
Життя я згубив по дорозі
Ще й слухаю в самотині

Цей шум осокара вночі
Такі потаємні ключі
Згубив я — мені їх вручили
А я загубив як причинний
І тихо ридаю вночі

Цей шум осокара цей щем
Ридає і стогне з дощем
А стільки в мені розпуки
Що звів осокір свої руки
Накривши мене плащем.